

BİBLİYOGRAFYA :

Wensinck, *Mu'cem*, "zeheb" md.; Buhârî, "Zekât", 3, "Eşribe", 27; Müslim, "Zekât", 24, "Libâs", 1, 2; İbn Mâce, "Zekât", 4, "Libâs", 19; Ebû Dâvûd, "Zekât", 3, 4, 32, "Hâtem", 3, 7; Tirmizî, "Libâs", 1, 31; Nesâî, "Zînet", 4; Sahnûn, *el-Müdevvene*, I, 245-246; Taberî, *Tefstr*, X, 118; Cessâs, *Ahkâmü'l-Kur'an*, IV, 300-305; Serahsî, *el-Mebsût*, II, 191-192; XII, 115, 137; Ebû Bekir İbnü'l-Arabî, *Ahkâmü'l-Kur'an*, II, 930; Kâsânî, *Bedâ'î*, II, 16; V, 132; Mergî-nânî, *el-Hidâye*, Kahire 1937, IV, 58, 61; İbn Kudâme, *el-Muğnî*, III, 3; Kurtubî, *Tefstr*, VIII, 125; Mevsilî, *el-İhtiyâr*, Kahire 1951, I, 112; *el-Fetâvâ'l-Hindiyye*, V, 331-332, 334-335; İbn Âbidîn, *Reddû'l-muhtâr*, II, 298; V, 257; VI, 360; Cezîrî, *el-Fıkh 'ale'l-mezâhibi'l-erba'a*, Kahire, ts. (Dârü'l-Kitâbi'l-Arabî), II, 14-15; El-malîlî, *Hak Dini*, III, 2520; *Tecrid Tercemesi*, IV, 287-289; XII, 108; Yûsuf el-Kardâvî, *Fıkhü'z-zekât*, Beyrut 1981, I, 240-242.

OSMAN ESKİCIOĞLU

ALTIN EZME

Altın varakların arap zamkı veya bal yardımı ile ezilip kamış kalemle yazılabilecek veya fırça ile sürülebilecek hale getirilme işlemi.

Altın varakları ezme işi büyük ve çukur bir çini veya sırlı toprak kap içinde yapılır. Kabin fazla derin olmaması, sır kısmında çatlak bulunmaması ve içinin yivsiz, temiz ve yağsız olmasına bilhassa dikkat edilir. Altın parmaklarla önceceğinden bu işe başlamadan önce eller sabunla iyice yıkanarak temizlenmelidir. Ezme işleminde arap zamkı ile süzme bal aynı sonucu verdiği için, iyi cins arap zamkının koyu mahlûlünden veya süzme baldan birkaç damla alınıp kabin ortasına konur. Önce sağ elin orta parmağı zamka hafifçe değdirilip altın varak alınarak kabin içindeki zamkın

üzerine bırakılır. Parlaklığı tamamen kayboluncaya kadar etrafa yaymadan tek parmakla ezilerek hamur haline getirilir. Bu sırada diğer varaklar da birer birer kaba alınıp aynı işleme tâbi tutulur. Varaklar çoğaldıkça altın üç orta parmakla döndürüle döndürüle iyice ezilir. Varakların hepsi zamk üzerinde toplandıktan sonra ezmeye en az bir saat devam edilmelidir. Eskiden altını daha ince olması için el ayasıyla ezerlerdi. Ezme sırasında kap iki bacağı arasına sıkıştırılarak diğer el ile iyice kavranırsa ezme işlemi daha başarılı olur. Zamk veya bal, parmak hareketine mâni olacak derecede koyulaştığında birkaç damla su damlatılabilir. Fakat ezme sırasında mümkün olduğu kadar az su ilâvesine dikkat edilmelidir. Parmak rahat hareket ederken altın iyice ezilmez, ancak zorlandığı zaman esas ezilme başlamış olur. Altının iyi ezilip ezilmediğini anlamak için üzerine iki damla su damlatılır. Eğer altın, hâreler halinde su damlalarının üzerine çıkacak kadar incelmisse ezme işine son verilir. Fakat büyük parçalar görülüyorsa yeniden aynı tarzda ezmeye devam edilir.

Ezme işlemi tamamlanınca altını ezmede kullanılan parmaklar kabin içinde temiz su ile yıkanır. Parmaklar iyice temizlenince kaptaki altın su ile karıştırılır ve parmakla çalkalanır. Bu suretle altın zamktan kısmen ayrılmış olur. Daha sonra kabin alabileceği kadar su ilâve edilerek 8-10 saat bir kenara bırakılır ve altının tamamen dibe çökmesi beklenir. Bekleme süresinde kabin sarsılmaması gerekir. Altının dibe çökme müddeti ne kadar uzun olursa o kadar iyi ezilmiş demektir. İyi ezilmeyen altınlar kısa zamanda dibe çöker ve ortada toplanır. Bu altını yeniden ezmek gerekir.

Çökme işi tamam olunca altının üzerindeki kirli ve zamklı su, mümkün olduğu kadar yavaş ve sallanmadan diğer bir kaba aktarılır. Kaptaki ıslak altın zerrelere az bir su ile küçük bir kâseye boşaltılır. Kâse ağzına kadar temiz su ile doldurularak ikinci defa 10-12 saatlik müddetle bekletilir. Altın dibe çökünce üzerindeki su boşaltılır. Bu şekilde altın kullanıma kıvamına gelmiş olur. Kabin dibinde kalan ıslak altın kendi halinde kurumaya bırakılacağı gibi hafif ateş üzerine konarak suyu uçurulabilir. Sarı boya görünümündeki bu altın biraz mat olur. Üstü kapalı olarak saklanmalı ve her türlü tozdan korunmalıdır.

Ezilen altını kullanmak gerektiğinde jelatinli su ile karıştırılır ve kamış kalemin ucuna fırça yardımı ile konarak yazılır (bk. ZERENDÜD) veya fırça ile sürülür. Kuruduktan sonra zer mührü denilen cilâli sert bir taşla parlatılır.

BİBLİYOGRAFYA :

Gülzâr-ı Savâb, s. 111; Uğur Derman, "Eski Mürekkebciliğimiz", *İslâm Düşüncesi*, I/2, İstanbul 1967, s. 97-112; Pervin Bedri Tevfik, "Midâdü'z-zeheb: şinâ'atüh fi'l-üşuri'l-İslâmiyye", *el-Mevrid*, XVIII/1, Bağdad 1989, s. 137-141.

ÇİÇEK DERMAN

ALTIN KOZAK

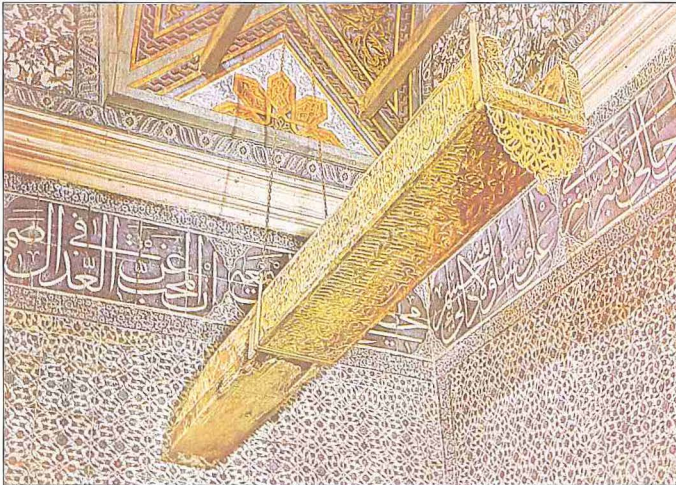
(bk. KOZAK).

ALTIN OLUK

Kâbe damına konulan ve Arapça'da mizâbü'r-rahme, Farsça'da mizâb-ı rahmet denilen oluk.

Arapça'da oluk karşılığı mes'ab veya mizâb kelimesi kullanılmakta olup mizâbın Farsça'dan geçtiği veya "akmak" mânâsına gelen "vzb" kökünden türemiş olduğu şeklindeki görüşler yanında bu kelimenin mes'abın bozulmuş şekli olduğu da ileri sürülmüştür (bk. Jean Deny, s. 12). Türkçe'de altın oluk diye anılan Kâbe'nin oluğu için ise daha çok mizâbü'l-Ka'be (mizâb-ı Ka'be) ve mizâbü'r-rahme (mizâb-ı rahmet) tabiri kullanılmaktadır. Türkçe ve Farsça'da rahmet kelimesinin mecazen yağmur mânâsına da ifade etmesi, bu tabire adı geçen dillerde ikil bir anlam kazandırmıştır.

Altın oluk Kâbe'nin Rûkn-i Şâmî ile Rûkn-i Garbî denilen köşeleri arasındaki kuzeybatı duvarının üstünde ve bu duvarın ortasına gelecek şekilde yerleştirilmiştir. Böylece Kâbe damında biriken

IV. Murad tarafından yaptırılan altın oluk (Topkapı Sarayı Müzesi, Kutsal Emanetler, nr. 21/230)